

21st October 1971]

(2) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that, under rule 14 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Legislative Council to be the Panel of Vice-Chairmen for the Fortieth Session of the Legislative Council under the Constitution :

1. THIRU G. Swaminathan.
2. THIRU T. K. Ponnuruvelu.
3. THIRU R. Krishnaswamy Naidu.
4. THIRU M. Rajah Iyer.

IV. GOVERNMENT RESOLUTION.

RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (TWENTY-FOURTH) AMENDMENT BILL, 1971.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின் கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இம்மன்றம் இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது.”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 1971-ம் ஆண்டு (24-வது திருத்த) மசோதா, இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்யக் கருதியுள்ளது. நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள இம்மசோதா, இப்பொழுது இம்மன்றத்தின் ஏற்பளிப்பிற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இம்மன்றம் இதனை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென நான் முன்மொழிகிறேன். இந்த மசோதா அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வருகிறது.

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள இம்மசோதா அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 13-வது பிரிவையும் 368-வது பிரிவையும் திருத்த முயல்கிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் 13 (2) பிரிவில் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது :

3-வது பாகத்தில் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை எடுத்துவிடும் அல்லது சுருக்கும் சட்டம் எதையும் அரசு இயற்றக்கூடாது ; இந்தப் பகுதிக்கு முரணாகச் செய்யப்படும் சட்டம் எதுவும் அவ்வாறு முரணாக இருக்கும் அளவுக்கு பயனின்றிப் போகும் ; இதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்த முடையதாகும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [21st October 1971]

பற்றி 368-வது பிரிவு கூறுகிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான மசோதா ஒன்று நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகள் எதிலாவது கொண்டு வரப்படலாம். அவ்வாறு கொண்டு வரப்படும் மசோதா நாடாளுமன்ற அவை ஒவ்வொன்றிலும் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அந்த அவைக்கு வந்திருந்து வாக்களிக்கிற உறுப்பினர்களில் 3-ல் 2 பங்குக்குக் குறையாதவர்களால் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். அதன்பின், இசைவு தருவதற்காக குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். குடியரசுத் தலைவர் இசைவு தருவதன் மேல் அந்த மசோதாவின் விதித்துறைகளின்படி அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்படும். 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனை¹யில் மேலும் ஒரு நிபந்தனை கூறப்பட்டுள்ளது. கொண்டுவரப்படும் திருத்தம் 368-வது பிரிவையும் குறிப்பிட்ட வேறு சில பிரிவுகளையும் திருத்துவதாய் இருந்தால், அத்தகைய மசோதாவுக்கு இசைவு வேண்டி அதை குடியரசுத் தலைவரிடம் முன்னிலைப்படுத்துவதற்கு முன்னர் இந்தியாவில் மொத்தமுள்ள மாநிலங்களில் சரிபாதிக்குக் குறையாத மாநிலங்கள் அந்த மசோதாவுக்கு ஏற்பளிக்கவேண்டும். இந்த நிபந்தனையையொட்டி இம் மசோதா இம்மாநில சட்ட மன்றத்தின் ஏற்பு வேண்டி அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

இப்பொழுது கோலக்நாத் வழக்கில் தலைமை நீதி மன்றம் அளித்த தீர்ப்பினை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். திரு. கோலக்நாத் அவர்களும் அவருடைய குடும்பத்தினரும் பஞ்சாப் அரசு மீதும், பஞ்சாப் நிதி ஆணையர் மீதும் தலைமை நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தனர். திரு. கோலக்நாத் என்பவர், திரு. ஹென்றி கோலக்நாத் என்பவரின் மகனாவார். ஜலந்தார் கோட்டத்தின் கூடுதல் ஆணையாளர் பிறப்பித்த ஆணை மீது நிதி ஆணையர் 22-1-1962 நாள் அன்று ஆணை ஒன்றைப் பிறப்பித்தார். 1953-ம் ஆண்டு பஞ்சாப் நில உரிமை முறை 10-வது சட்டத்தின் விதித் துறைகளின்படியும் அச்சட்டத்தின் 10(பி) பிரிவின் படியும் மனுதாரரிடம் 418 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரும், 9½ யூனிட் அளவுள்ள நிலப் பரப்பு உபரியாக இருப்பதாக அவர் ஆணை பிறப்பித்தார். அச் சட்டத்தின் பொருத்தமான விதித்துறைகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 14-வது பிரிவு, 19-வது பிரிவின் (எப்) (ஜி) பகுதிகள் ஆகியவற்றின்கீழ் தங்களுக்குள்ள உரிமைகளுக்கு முரணாக இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அவை பயனற்றவையாகும் என மனுதாரர்கள் தங்கள் மனுவில் குறிப்பிட்டனர். அவர்கள் தங்கள் மனுவை அரசியலமைப்புச் சட்டம் 32-வது பிரிவின்கீழ் தலைமை நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்து, 1951-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் (முதல் திருத்த) சட்டமும், 1955-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் (நான்காம் திருத்த) சட்டமும், 1964-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் (17-ம் திருத்த) சட்டமும் தங்களுக்கு உள்ள அடிப்படை உரிமைகளை பாதிக்கிறவரை அரசிபலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானவை எனக் கட்டளை பிறப்பிக்குமாறும் 1953-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் 10-வது பிரிவு அரசியல்

21st October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அமைப்புச் சட்டத்தின் 14-வது பிரிவையும் 19(1) (எஃப்) (ஜி) பிரிவையும் மீறியிருப்பதால் பயன் அற்றதாகும் என்று கட்டளை பிறப்பிக்குமாறும் அவர்கள் மனுவில் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தனர். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூன்றாவது பாகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை எடுத்துவிடும் வகையிலோ கருக்கும் வகையிலோ திருத்தம் எதுவும் செய்வதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்றும் கொண்டு வரும் திருத்தம் எதுவும் பொதுவாக மூன்றாம் பாகத்துக்கும் குறிப்பாக 13 (2) பிரிவிற்கும் இணங்க இருந்தாலன்றி இந்த உரிமைகளைக் குறைப்பது சட்ட விரோதமாகும், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மீறுவதாகும் என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

அரசுக் கொள்கையின் நீதிமுறை கோட்பாடுகளைப் பயனுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் தோற்றவாயில் குறிப்பிட்டுள்ள நோக்கங்களை எய்துவதற்காகவும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் விதித்துறை எதையும் திருத்தும் அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்துக்கு உண்டு என வெளிப்படையாக வகை செய்வது அவசியமாகிவிட்டுள்ளது. அப்போதுதான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரத்துக்குள் 3-ம் பகுதியின் விதித்துறைகளையும் கொண்டுவர முடியும். இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதா இந்த நோக்கத்தை எய்த விழைகிறது.

இப்போது அமைக்கப்படவிருக்கும் (4) புதிய பகுதி 13-வது பிரிவை திருத்தக் கருதுகிறது. இந்தப் பகுதிகள் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்படுகின்றன. 363-வது பிரிவின்கீழ் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குச் செய்யப்படும் திருத்தம் எதற்கும் இந்தப் பிரிவில் சொல்லியுள்ளது எதுவும் பொருந்தாது. அவ்வாறு திருத்துவதன் மூலம் 368-வது பிரிவின்கீழ் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவது சட்டம் செய்யும் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவது மட்டும் ஆகாது. அவ்வாறு திருத்துவதற்கு அரசுக்குள்ள முழு முதல் உரிமையை நிலை நாட்டுவதாகும் என்பது நிலைநாட்டப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருந்த போதிலும், நாடாளுமன்றம் தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் விதித்துறை எதையும் சேர்க்கலாம், மாற்றலாம் அல்லது ரத்து செய்யலாம். அவ்வாறு செய்யும்போது அந்தப் பிரிவில் வகுத்துள்ள நடைமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று 368-வது பிரிவிற்குக் கொண்டு வரப்படும் புதிய திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 368-வது பிரிவின் ஓரக் குறிப்பு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதில் மேற்கொள்ளவேண்டிய பல்வேறு நடைமுறைகளை குறிப்பிடுகிறதேயன்றி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை திருத்துவதற்கு வெளிப்படையாகவோ உட்படையாகவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கவில்லை என்று கோல்கநாத் வழக்கில் தலைமை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்ததன் விளைவாகவே இத் திருத்தம் கொண்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [21st October 1971]

வரப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை திருத்துவதற்கான நடைமுறையை மட்டுமின்றி அடிப்படை உரிமைகள் உள்பட அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள விதித்துறை எதையும் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்துக்குள்ள முழு முதல் அதிகாரத்தைத் தெளிவுபடக் குறிப்பதற்கே 368-வது பிரிவிற்கு திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்த மசோதா நாடாளுமன்றத்தின் ஈரவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டு இசைவு வேண்டி குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்பப்படும்போது அவர் அதற்கு இசைவு தரவேண்டும் என்ற விதித்துறை ஒன்றும் இம்மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 368-வது பிரிவின் கீழ் செய்யப்படும் திருத்தம் எதற்கும் அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தின் 13-வது பிரிவு பொருந்தாது எனக் குறிப்பிடும் வகையில் 368-வது பிரிவில் (5) புதிய பகுதி ஒன்றைச் சேர்க்கவும் கருதியுள்ளது. எனவே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் 24-வது திருத்த மசோதா இரண்டு திருத்தங்களைக்கொண்டு வருகின்றது என்பது தெளிவு.

(1) அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தின் 13-வது பிரிவைத் திருத்துவது,

(2) அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தின் 368-வது பிரிவைத் திருத்துவது.

அடிப்படை உரிமைகளை எடுத்துவிடுகிற அல்லது சுருக்குகின்ற சட்டம் எதையும் அரசு செய்யக்கூடாது என்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 13-வது பிரிவு அரசைத் தடை செய்வதால் 368-வது பிரிவின் கீழ் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு இத்திருத்தம் வகை செய்கிறது.

இரண்டாவதாக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 368-வது பிரிவும் திருத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு திருத்தப்படுகையில் 368-வது பிரிவில் சொல்லியுள்ள நடைமுறைக்கு இணங்க அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் விதித்துறை எதையும் திருத்துவதற்கு, நாடாளுமன்றத்திற்கு உரிமையளிக்கும் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் காண்பதற்காக சமுதாய பொருளாதார மாற்றங்கள் பலவற்றையும் நாம் இப்பொழுது மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

இவ்வாறு முன்னேற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் காண்பதற்கு இவ்வகையில் நாம் மேற்கொள்ளவேண்டிய சட்ட நடவடிக்கைகளையும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வதற்கு, நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் நெகிழ்ந்து கொடுக்கக்கூடியதாகவும் இத்தகைய முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவி செய்யக் கூடியதாகவும் தன்னலத்திற்கு எதிராக பொதுநலத்தின் மேன்மையை உறுதிப்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். இவ்வாறு மாற்றத்திற்கு வழிவிடாத அரசியலமைப்புச் சட்டம் மக்களின் தேவைகளுக்கும் ஆசைகளுக்கும் ஈடுகொடுக்காது. நமது அரசியலமைப்புச்

21st October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சட்டத்திலேயே அரசுக் கொள்கையின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் என்ற பகுதி ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே, நாம் அடைய வேண்டுமென விரும்புகிற சமுதாயப் பொருளாதார நோக்கங்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த நோக்கங்களை நாம் எய்தியாக வேண்டும். இவ்வாறு நாம் எய்த வேண்டுமானால், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் விதித்துறை எதையும் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு என வெளிப்படையாக வகை செய்ய வேண்டும். இந்த அதிகாரம் அடிப்படை உரிமைகள் எதனாலும் கருக்கப்படக் கூடாது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தம் சட்டப் பிரச்சனையோ, அரசியலமைப்புப் பிரச்சனையோ அல்ல; அது மக்களின் ஆர்வத்தை அப்படியே சித்தரிப்பதாக உள்ளது என்று நமது தலைமையமைச்சர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். நம் நாட்டில் ஜனநாயகம்தான் இருக்க வேண்டுமென நாம் அனைவரும் உறுதி கொண்டுள்ளோம். ஆனால், முன்னேற்றமும் மாற்றமும் ஏற்படுவதைத் தடுத்து நிற்கும் தன்னல சக்திகளை மக்கள் மீறி அடக்க உறுதி கொண்டுள்ளனர். எனவே, புரட்சிகரமான மாற்றம் இருப்பது அவசியமாகும். வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையிலலாத எதுவும் உயிரற்றுப் போகிறது. ஆர்வமும் எழுச்சியும் உள்ள மக்களின் தேவைகளை அது குறைவாகப் பிரதிபலிக்கிறது. நமது நாட்டிலே வறுமையிலே வாடி நிற்கும் பல இலட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதென நாம் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டிலே வறுமையை விரட்டுவதற்காகவே இத்திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. நமது ஜனநாயகத்தின் முன்னேற்றத்தில் இவையெல்லாம் மைல் கற்களாகும். நம் நாட்டிலுள்ள பல இலட்சக்கணக்கான மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் இவை நெருங்கிய தொடர்புடையவையாகும். மனிதாபிமானமுள்ள நமது உணர்வு மிக நல்ல சமுதாயப் பயனை உருவாக்குவதற்கான போராட்டத்தில் ஒரு புது நிலை என்றே மக்கள் கருதி வருகின்றனர். அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள நாம் அவர்களுடைய தேவைகளை உணர்ந்தறிந்து அவர்கள் மாற்றம் வேண்டுவதை மதித்து, அதற்கு ஏற்ப பணியாற்ற வேண்டியது நமது கடமையாகும். ஜனநாயக அமைப்புக்களிலே நமது மக்களுக்கு நம்பிக்கை வலுப்பட்டுள்ளது. நாடாளுமன்றம் அவர்களுடைய கருத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருப்பதால், அதற்கே முழுமுதல் அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென மக்கள் நினைக்கின்றனர். எனவே நாம் இத்திருத்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

மக்கள் ஒருங்கு சேர்வதற்கும் தமது விருப்பம்போல உழிபாடு செய்வதற்கும் இப்பரந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவருக்குமுள்ள உரிமை நிலைநாட்டப்படும் என்றும் குடி மக்களுக்குள்ள அடிப்படை உரிமைகள் அப்படியே நிலைத்து நிற்கும் எனவும் தலைமையமைச்சர் உறுதி கூறியுள்ளார். சொத்துரிமை மீது சில கோட்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன என்றாலும் சொத்துரிமையை நீக்குவதற்காக அது விதிக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்டவர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [21st October 1971]

சொத்துரிமைக்கும் பொது மக்களின் பொதுநலத்திற்கும் இடையே முரண்பாடு ஏற்படும்போது மட்டும் பொது நலனே மேலோங்கும் என ஏற்பாடு செய்வதற்கே இந்தக் கோட்பாடுகள் விதிக்கப் பட்டுள்ளன. மாநிலங்களின் உரிமைகள் இதன் மூலம் பறிக்கப் படுகின்றன என்ற வாதம் சரியானதல்ல. ஏனெனில் ஏற்கனவே அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய திருத்தங்கள் சட்ட மன்றங்களின் ஒப்புதலுக்கு வர வேண்டுமென்று இல்லை. ஆகவே புதிதாக உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதாகக் கூறுவது தவறு. முன்னரே பறிக்கப்பட்டுள்ள மாநில உரிமைகளைப் பெற அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட அரசியல் சட்டத்தில் மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நமது கருத்தை இந்தத் திருத்தத்துடன் சேர்த்துக் குழப்பத் தேவையில்லை. மாநில உரிமைகள் பெருகிட அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதையும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பற்றிய ஏனைய திருத்தங்களைக் கூட மாநிலங்களின் ஒப்புதலைப் பெற அனுப்ப வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதையும், இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றித் தருவதில் இணைத்திடாமல், அவைகளைத் தனியே எடுத்துச் சொல்ல—அதற்கான முறைகளைக் கையாளுவோமென்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

“ That this House ratifies the amenddents to the Constitu-
tion of India falling within the purview of the proviso to article 368
thereof, proposed to be made by the Constitution (Twenty-fourth
Amendment) Bill, 1971, as passed by the two Houses of Parlia-
ment.”

THIRU G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, Sir, I give notice
of the following amendment :

“ Add the following at the end of the Government Resolution
to be moved by the Hon. Chief Minister :

‘ This House also recommends that article 368 of the Con-
stitution of India.....

MR. CHAIRMAN : Amendments cannot be moved to such a
motion in this House. This House can either ratify or not ratify
the Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971.

THIRU G. SWAMINATHAN : According to Article 368 of the
Constitution of India, the Bill has to be ratified by the State
Legislatures. But, it can be ratified with an amendment. I do not
think there is any provision in the Council Rules prohibiting such an
amendment.

MR. CHAIRMAN : It must be done by means of a separate
resolution.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I would request that leave
may be given for passing it as a separate resolution today, by waiving
the appropriate rule, if necessary.

21st October 1971]

THIRU C. V. RAJAGOPAL : On a point of clarification, Sir, I want to know whether the Bill could be amended in this House or whether this House could only ratify it.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please resume his seat.

The amendment given notice of by Thiru G. Swaminathan seeks to further recommend that any constitutional amendment that may abrogate and abridge any of the Fundamental Rights enumerated in Part III of the Constitution shall require to be ratified by not less than seventy-five per cent of the State Legislatures.

The proviso to Article 368 provides only for the ratification by the Legislatures of not less than one-half of the States by Resolution to that effect passed before the Bill making provision for such amendment is presented to the President for assent.

It does not provide for any further course of action and the House can either ratify it or not ratify. It cannot add to it any further opinion at this stage. If it wants, it can be done by means of a separate Resolution and not at this stage.

In view of this, I hold that the amendment given notice of by the Member Thiru G. Swaminathan is out of order.

Now, the discussion will commence. Thiru Arumugaswami.

[Thiru R. Krishnaswamy Naidu, Vice-Chairman, in the Chair]

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, நமது நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட 24-வது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்த மசோதாவினை இந்த அவையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த அவை ஏற்க வேண்டுமென்று கோரி முன் மொழிந்திருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இந்த தேசத்தின் ஜனநாயகத்திற்கே ஒரு மாபெரும் சவால் நம்முடைய தலைமை உயர் நீதிமன்றத்தால் விடப்பட்டது. சர்வஜன வாக்குரிமையின் மீது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு நாடாளுமன்றம் இந்த தேசத்தில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தலாமா கூடாதா என்பதைக் குறித்து இரண்டு வழக்குகளில் தலைமை உயர் நீதிமன்றம் நாடாளுமன்றத்திற்கு இந்த உரிமை உண்டு என்று தீர்ப்பளித்திருந்தபோதிலும், 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் தலைமை உயர் நீதிமன்றம் நாடாளுமன்றத்திற்கு இந்த உரிமை கிடையாது என்று தெரிவித்தது. அந்த வழக்கினுடைய முடிவு வெளிவந்தவுடன், எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர், காலஞ்சென்ற நாத்பாய் அவர்கள் ஒரு மசோதாவினை—சுருக்கமான மசோதாவினை—அந்தத் தீர்ப்பு வந்த 24 மணி நேரத்திற்கெல்லாம் எழுதித் தாக்கல் செய்தார்கள். அந்த மசோதா கடந்த 4 ஆண்டுகளாக இந்த தேசம் முழுவதும் விவாதிக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே இருந்த நாடாளுமன்றம் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றாது போனாலும் கூட அண்மையில் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் இந்த மசோதா எவ்வளவு நியாயமானது, நாடாளுமன்றத்திற்கு அந்த உரிமை

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [21st October 1971]

கொடுக்கப்பட வேண்டியது எவ்வளவு சரியானது என்பதை இந்த தேசத்தின் மக்கள் வாக்களித்ததன் மூலமாகத் தெரிவித்தார்கள். எனவே, இந்த நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த 24-வது திருத்த மசோதா இந்த தேச மக்களுடைய ஏகோபித்த குரலைப் பிரதிபலிக்கும் ஒன்றாகும். நாடாளு மன்றம் பெரிதா அல்லது தலைமை உயர் நீதி மன்றம் பெரிதா என்ற வாதத்தை நாம் அவைசியமாக இழுக்கத் தேவையில்லை. நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் “டிசுக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ்” என்று நான் காவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் நல்ல தமிழ்ச் சொல் ஒன்றைச் சொன்னார்கள், நம்முடைய கொள்கை நெறி முறை கோட்பாடு என்று நான்கு அதற்கு என்ன தமிழில் சொல்வது என்று தெரியாது விழித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவருடைய சொற்பொழிவில் அதற்கு ஒரு நல்ல தமிழ்ச் சொல் கிடைத்தது. மானபுமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் “டிசுக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ்” என்றே குறிப்பிட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் முதலமைச்சரவர்கள் அதற்கு அழகாகத் தமிழில் சொன்னார்கள். நான் முதலமைச்சரவர்கள் சொன்ன சொல்லையே எடுத்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய கொள்கை நெறி முறை கோட்பாடு இருக்கிறதே, அது தான் இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் ஜீவ நாடியாகும். சிலர் நினைப்பது போல அடிப்படை உரிமை என்ற அந்த மூன்றாவது அத்தியாயம் அல்ல ஜீவநாடி, நான்காவது அத்தியாயம் தான் ஜீவநாடி. அந்த நான்காவது அத்தியாயத்தில் ரொம்பத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தேச மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது அவர்களுக்குச் சுகாதாரம், கல்வி, இன்ன பிற வசதிகளை அளிப்பது, இவைகளைச் செய்வதற்கு ஏற்கெனவே இருந்துவரும் பொருளாதார நிலை இருக்கிறதே, அந்த நிலையில் மாற்றம் தேவையானால் உண்டு பண்ணுவது, செல்வம் ஒருசேர குவிந்து விடாது பார்த்துக் கொள்வது என்ற வாசகங்கள் அதிலே இருக்கின்றன. உறுப்பு 31 (பி) (சி) என்ற பிரிவுகள் ரொம்பத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றன, என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி. எனவே இந்த 39-வது உறுப்பின் (பி), (சி) ஆகிய உட்பிரிவுகள் இருக்கின்றனவே, அவற்றை அமல் நடத்த வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டாக வேண்டும். அதைத் தான் செய்ய முன்வந்திருக்கிறது, நாடாளுமன்றம். ஆனால் இப்படித் திருத்துவது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் தான் நாடாளுமன்றத்தை உருவாக்கியது, எனவே அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கிய நாடாளுமன்றம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தையே திருத்துவதற்கு முற்படக் கூடாது என்று சில சட்ட நிபுணர்களும் மேதைகளும் விவாதிக்கிறார்கள். ஒன்று நிச்சயம், முதலமைச்சரவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். எதுவுமே சால்வதமானது கிடையாது. நிலையானது கிடையாது. எந்தச் சட்டமும் நிலையானதாக இருக்க முடியாது. நான் எப்படி வாழவேண்டு

21st October 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

மென்பதை என்னுடைய பாட்டன் நிச்சயித்துச் சொல்ல முடியாது. அதைப் போலவே எனக்கென்று சொத்தைச் சேர்த்து வைத்துச் செல்ல முடியாது. இது நவீன காலத்தில் தோன்றியிருக்கிற எண்ணம். பழமையோடு புதுமை மோதிக் கொண்டிருக்கிற விவகாரம். என் பேரன் எப்படி ஊரில் வாழ்வது, எப்படி நாடாளுமன்றத்தை நடத்துவது என்பதை நான் நிச்சயித்துச் சொல்ல முடியாது. மடிந்து போகக் கூடிய தலைமுறை வாழ இருக்கிற தலைமுறைக்கு உத்தரவு போட முடியாது. இப்படித் தான் இந்த தேசம் முன்னேற வேண்டும், மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று எவனுமே அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. தேசத்தில் அமைப்புகள் மாறுகின்றன. சமூகப் பொருளாதார அமைப்புகள் மாறுகின்றன. அப்படி மாறுகிற போது சட்டங்கள் மாறுகின்றன. தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் ஒரு நிலை இருந்தது. ஒரு அடிமை, பண்ணை அடிமை என்றால் அவன் அங்கேயே பண்ணையில் பணி செய்து கிடக்க வேண்டுமென்ற ஒரு காலம் இருந்தது. அவனை அப்படிப் பண்ணை அடிமை என்று ஆவணக் களறியில் பதிவு செய்யலாம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்து வந்தது. அம்மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கும் பல நண்பர்களுக்குத் தெரியும். பண்ணை அடிமை முறை 1947 வரையில் இருந்தது. அப்படித்தான் ரிஜிஸ்டர் செய்தார்கள். இப்படி பண்ணை அடிமையாக ஒரு முறை ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு விட்டால், அவன் அந்தப் பண்ணையிலேதான் எப்போதும் வேலை செய்து வர வேண்டும். அடிமை இன்றொரு பண்ணைக்குப் போக முடியாது. அப்படியொருவன் போனால் என்றால், அவனை அடுத்த பண்ணையார் பிடித்துக்கொண்டு வந்து முன்பு வேலை செய்த பண்ணையிலே ஒப்படைத்து விடுவான். அவனுக்குத் தண்டனை என்னவென்று சொன்னால், அவனைக் குதிரைச் சவுக்கால் அடிப்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்ய முடியுமா? அதை நியாயம் என்று யாராவது ஒப்புக் கொள்வார்களா? அப்படிச் செய்தால், அதை யாராவது நாகரீகம் என்று ஏற்றுக்கொள்வார்களா? அன்றைக்கு இருந்த முறை அமைப்பு இன்றைக்குத் தேவையில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல ஒவ்வொரு சட்டமும் காலத்திற்கு ஏற்ப மாற்றம் அடைந்து வருகிறது. அதே போலத் தான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டமும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை வேதமாகக் கூறுகிறார்கள். வேதத்தை யார் நம்புகிறார்கள்? ஏதோ அறிஞர்கள் வேண்டுமானால் அதன் இலக்கிய நயம் கருதி படித்துக்கொண்டிருக்கலாம் ஆனால் அது நடைமுறைக்குப் பயன்படாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசியல் சட்டத்தில் இலக்கிய நயம் உண்டா?

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : நம்முடைய சிந்தனையாளர்களில் சிலர் அதன் இலக்கிய நயத்தைப் பற்றிப் படித்து ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதார்த்த நிலைமைகளைப்பற்றிக்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [21st October 1971]

கவலைப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டவனையே கூட காலம் மாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. பல நாடுகளிலே ஆண்டவனையே மாற்றியிருக்கிறார்கள். நான் ஆண்டவன் என்று குறிப்பிடும்போது அரசாட்சி செய்தவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஆண்டவனைக் கூட, கடவுளைக் கூட ஒவ்வொரு மாதிரியாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். தேசத்திற்கு தேசம் மாற்றியிருக்கிறார்கள். காலத்திற்குக் காலம் மாற்றியிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில், நம்பிக்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் என்பது அப்படி ஆண்டவனால் கொடுக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. மக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சட்டம். எனவே மக்களால் திருத்தப்படுவதற்குரிய ஒன்று. மக்களுக்குப் பயனுள்ள சட்டமாக இருக்க வேண்டிய ஒன்றே தவிர, அதைத் திருத்தவே கூடாது என்பது பத்தாம் பசலித்தனமாகும். மக்களுக்குப் பயனுள்ள வகையிலே இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தக்கூடாது என்றால், இந்த மாமன்றம், சட்டப் பேரவை, நாடாளுமன்றம் இவைகள் மூடப்பட்டு கடற்கரையிலே, காவிரி நதிக்கு கரையிலே, இருண்ட அறைகளிலே அது எழுதப்படும் என்பதை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டு விடாமல், நாம் கவனத்தோடு காலத்திற்கு ஏற்ற முறைகளிலே இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைப்பதற்கு முன்வர வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய ஜனநாயகத்தைப் பேணிக் காத்து காலத்திற்கு ஏற்ப, அதை வளர்க்காமல் விட்டு விட்டால், அதிலே வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்யாமல் விட்டால், மக்கள் விரும்புகிற மாற்றங்களை நீங்கள் செய்யாமல் விட்டால், இந்தச் சட்டங்கள் நடுத்தெருவிலே எழுதப்படும். நடுத்தெருவிலே எழுதப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் தான் சட்டத்தைத் திருத்தக் கூடாது என்பார்கள். அப்படி எழுதப்படக் கூடாது என்று விரும்புவதனால், இப்படிப்பட்ட மாமன்றத்திலே கூடி மக்களின் ஏகோபித்த கருத்தின் அடிப்படையில் திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறோம். சட்ட மன்றங்களின் மூலம் ஜனநாயகத்தை வளர்க்க விரும்புகிறோம். அதனால்தான் இந்தச் சட்டத்திலே கூட ஜனாதிபதி இதற்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் வந்திருக்கிறது. 24-வது சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம், சர்வ வல்லமை உடையவர் நம்முடைய ஜனாதிபதி என்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்றி, இப்போது உள்ள ஏற்பாட்டை மாற்றி, நாடாளுமன்றத்திற்கே எல்லா அதிகாரங்களும் என்று வரையறை செய்ய இருக்கிறோம். பிரதம மந்திரிக்கு அல்ல, ஜனாதிபதிக்கு அல்ல. எல்லா அதிகாரங்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் சபைக்கே என்று ஒரு புதிய நிலைமையை உருவாக்க இருக்கிறோம். இன்னொரு விதியின் கீழே, 13-ன் கீழே, சொத்து உரிமைக்கு வரம்பு கட்ட இருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமானால், சொத்துரிமை பறிபோய் விடுமென்று சொல்கிறார்கள். சொத்துரிமை பறிபோய் விடுமென்று எரிச்சல் படுகிறவர்கள் யார் என்றால், மற்றவர்களின் சொத்துக்களைப்

21st October 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

பறித்துக் கொண்டவர்கள் தான். மனித சரித்திரத்தை முழுவதும் எடுத்துப் பார்த்தால், சொத்துரிமைக்கு வரம்பு கட்டத்தான் பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிலரால் பலரிடம் இருந்த சொத்துக்கள் பறிக்கப்பட்டு வந்ததையும் காண்கிறோம். எனவே தான் சொல்கிறோம், சொத்துரிமை என்பது ஒரு சிலருக்கும்ட்டும் இருப்பதும் மற்றவர்களிடம் உள்ள சொத்துக்கள் பறிக்கப்பட்டு ஒரு சிலரால் மட்டும் அனுபவிக்கப்பட்டு வருவதும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று. இப்படிப்பட்ட சொத்துரிமையை அனுபவித்து வருவதை இனியும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்கிறோம். இதுதான் சொத்துரிமை என்றால், அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட சொத்துரிமைக்கு வரம்பு கட்ட விரும்புகிறோம். சொத்துரிமை என்ற பெயரால் ஒரு சிலர் பலரைப் போண்டியாக்கி வருகிறார்கள்; ஒரு சில நிலச்சுவான் தார்கள் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களை ஏமாற்றி அவர்களின் நிலத்தைப் பறித்துக் கொண்டு பெரும் நிலச்சுவான்தார்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். இப்படி உள்ளவர்களை இல்லாதவர்களாக ஆக்குவது யார்? இவர்கள்தான் சொத்துரிமை பறி போய் விடுமென்று கூப்பாடு போடுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சொத்துரிமை பறிபோய் விடாது. ஆனால் சொத்துரிமைக்கு வரம்பு கட்டுகிறோம், அவ்வளவுதான். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சொத்து வைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டாலும், ஒருவர் இவ்வளவுதான் சொத்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அறிவிக்கப்படும். ஒரே பக்கத்திலே போய்ச் சேர்ந்து “மாளுபி கேபிடல்” என்று சொல்கிற ஏகபோக மூலதனமாக ஆகாமல் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டத்தை உருவாக்க முயற்சி செய்கிறோம். 25 ஆண்டுகளாக இருந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை உருவாக்க முயற்சி செய்யவில்லை. இப்போது தான் நாம் இதற்கு ஒரு சட்ட உருவம் கொடுக்க முயற்சி செய்கிறோம். முன்பு இருந்தவர்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவில்லை, நீங்கள் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி கூட்டணிக்காரர்களுக்கு ஓட்டுப் போட்டு ஆட்சிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். 24-வது சட்டத் திருத்தத்தைச் செய்யுங்கள் என்று ஓட்டுப் போடவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். 24-வது, 25-வது சட்டத் திருத்தத்தைச் செய்யுங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் சமூக அமைப்பை மாற்ற வேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சொல்லத் தெரியும். இந்தக் காரியத்தைச் செய்யும்படி வாக்களித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் காரியத்தைச் செய்யக் கூடியவர்கள் இவர்கள் என்று தெரிந்து வாக்களித்து ஆட்சிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த தேசத்தின் முன்னேற்றத்திட்டங்களுக்கு மக்கள் உதவியாக இருக்கிறார்கள். தங்கள் பிரதிநிதிகள் உடனடியாக வேண்டிய மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு, எழுச்சியோடு இருக்கிறார்கள். கொள்கை நெறி முறைக் கோட்பாடுகள் அடிப்படையில் மக்களுக்கு வாழ்வு தரவும் அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் உத்தரவாதம் செய்யவும் நாடாளுமன்றம் செயல்பட உரிமை பெற்றுள்ளது. இன்னும் சேப்டர் 4-ல்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [21st October 1971]

உள்ள இந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் நாம் இப்படிப்பட்ட கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டாமென்று நீதி மன்றங்களுக்குப் போக முடியாது. சொத்து இல்லாத இந்த நாட்டிலே ஒரு சிலர் மட்டும் பெரும் சொத்து வைத்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கமுடியுமா? பண்டமெண்டல் ரைட்டின் கீழ் அடிப்படை உரிமைகளை, சொத்து வைத்துக்கொள்வது போன்ற உரிமைகளைப் பறிக்க வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன் வாழ்வதற்கு உரிமை அளிக்காத ஒரு சட்டத்தின்கீழ் 24 ஆண்டுகள் நாம் இருந்து வந்திருக்கிறோம். இவர்களுக்கு ஒரு வளமான வாழ்வை ஏற்படுத்த எந்த விதமான சட்டத்தையும் யாரும் செய்யக்காணோம். சொத்துக்களை நாம் பறிக்கப் போவதில்லை. நஷ்ட ஈடு கொடுத்து விட்டுத்தான் சொத்தை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம். அதே நேரத்தில் 25 ஆண்டுக் காலமாக பட்டினி கிடந்த மக்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க சட்டம் இயற்றியிருக்கிறீர்களா? தங்கள் தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் நஷ்டம் வருமே என்று கூறுகிறார்களே, பட்டினி கிடந்து உற்பத்தியைப் பெருக்கினோமே, தேசிய வருமானத்தை உயர்த்தினோமே, எங்களுக்கு 25 ஆண்டுகாலமாக பட்டினி கிடந்ததற்கு நஷ்ட ஈடு உண்டா, கொடுக்கத் தயாரா என்று பார்ட்ளரிகள் கேட்கிறார்கள். சின்னஞ்சிறு சொத்துக்களைப் பறித்துக் கொண்டார்களே, வல்லவர்கள், திறமைசாலிகள், அரசியல் அதிகாரத்தை வைத்திருந்தவர்கள். அவர்களிடத்திலிருந்து மீண்டும் பிடுங்கிக் கொடுக்கப் போகிறீர்களா என்று மக்கள் கேட்கின்றனர். இது தான் இன்றைய நிலை. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன் மூலம் தேசத்தில் மகத்தான காரியத்தைச் செய்கிறோம். எது பெரிய முட்டுக்கட்டையாக இருந்ததோ, நமது முன்னேற்றத்துக்கு இடையூறாக இருந்ததோ, அதைத் தகர்த்து எறிகிறோம். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் இந்தநாள் வரலாற்று எடுகளில் எழுதப்படக்கூடிய ஒரு பொன்ஞாறாகும். அதைப் பற்றிய விவாதத்தில் நான் மேலவையில் பேசுகின்றேன் என்பதை நினைக்கும்பொழுது, நான் புளகாங்கிதம் அடைகிறேன். காரணம் தேச மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இன்று வழி திறந்து விடப்படுகிறது. வரப்போகிற முன்னேற்றத்திற்கு முன்னறிவிப்பாக கூப்பாடு போடுகிற கூட்டத்தைப்பற்றிக் கவலையில்லை. மக்கள் அனைவரும் சட்டத் திருத்தத்திற்கு வாக்களித்தார்கள், அவர்கள் வெளியில் நிற்கிறார்கள், எப்படி நிறைவேற்றுகிறார்கள், இதை நிறைவேற்றிய பிறகு என்ன சட்டங்களைக் கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலாவதாக சட்டத்தைத் திருத்துவதாக வாக்களித்திருக்கிறோம். கொள்ளை அடித்த கூட்டத்தின் கணக்கு வழக்குகளைப் பைசல் செய்யப் போகிறோம். அந்த நாள் நீண்ட தொலைவில் இல்லை. அதற்கு இன்று வழி திறந்து விடப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி, இந்தத் திருத்தத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து, வாய்ப்பளித்த தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களுக்கு தன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன்.

21st October 1971]

* திரு. கே. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் முதல்வர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானத்தில் மீது பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு 24-வது திருத்த மசோதாவால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்திய அரசியல் சட்ட 368 பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனை நோக்கங்களின் கீழ் இருக்கின்ற இந்தத் திருத்தங்களை நான் முழுமனதோடு ஆதரிக்கிற முறையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் செய்யப்பட்ட நேரத்தில் எப்படிப்பட்ட எண்ணத்தில் அரசியல் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை மறைந்த மேதை அறிஞர் அண்ணா பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'jubilation mood' ல் மிக மகிழ்ச்சிகரமான, கோலாகலமான எண்ணத்தில் மூழ்கியிருந்த நேரத்தில் அரசியல் சபையில் இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார்கள் இதில் மிக விசித்தரமான நிலை இந்திய அரசியல் சட்டம். ஒரு கூட்டு நாடுகளிடைய அரசியல் அமைப்பாக இருக்கிறதா அல்லது "யூனிட்டரி" ஒன்று இணைந்த நாட்டு அரசியல் சட்டமாக இருக்கிறதா என்பதை இன்னும் அரசியல் நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது 'ஒரு' கூட்டு அமைப்பாக Federation of States இருக்குமானால் இதில் இருக்கிற அடிப்படை உரிமைகளை ரத்து செய்கிற அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவதில் ஒரு சிறிது பொருத்தம் இருக்கலாம். ஆனால் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைப் பல்வேறு நேரங்களில் தங்கள் வசதிக்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள் அதுவும் இந்த மசோதாவில் இன்றையதினம் 368 பிரிவில் திருத்தம் கொண்டுவருவதை எதிர்க்கிறவர்கள், இந்திய உப கண்டத்தின் ஒற்றுமை என்ற பெயரால், இந்திய உபகண்ட அரசு அமைப்பு யூனிட்டரியாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். 'யூனிட்டரி' ஒன்று இணைந்த அமைப்பாக இந்த அரசியல் அமைப்பு இருப்பதானால், நிச்சயமாக பிரிட்டன் நாட்டு அரசியல் அமைப்பின் கீழ் வருகிற முறைகளின்படி, பாராளுமன்றம் செய்கிற எந்தச் சட்டமும் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்படத் தக்கதாக இருக்க வேண்டும். அதை எத்தகைய உயர் நீதி மன்றமும் கேள்வி கேட்டு அழித்து திருத்தி எழுதக்கூடியதாக அமையக் கூடாது. ஆனால் இன்றையதினம் நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு இன்னும் மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிற உறவுகள் சம்பந்தப்பட்டவரை, ஏதோ யூனிட்டரி அரசியல் அமைப்பு போல் காணப்படுகிற நிலைமையில். நிச்சயமாக இந்திய அரசியல் சட்டத் தினுடைய எந்தப் பிரிவுகளையும் திருத்துவதற்கான உரிமை பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்கப்பட்டாக வேண்டும். கோலக்நாத் கிழக்கில் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 368-வது விதியின் கீழ் பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளை பாதித்திருக்கிறது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே ராமலிங்க அடிசனார் சொன்னார்கள். "கலை உரைத்த கற்பனை யெல்லாம் நிலையெனக் கொண்டாடும் கண்முடி பழக்கம் எல்லாம்

[திரு. கே. அறிவழகன்] [21st October 1971]

மண்மூடிப்போக” என்று. கலைஉரைத்த கற்பனை என்று அவர் சமுதாயத்தில் கலை என்ற பெயரால் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவற்றை நம்பிய மக்களுக்கும் அதனால் சீரழிந்த மக்களுக்கும் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்திய அரசியல் சட்டம் என்பது அரசியல் சட்ட நிபுணர்களால் உருவாக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும், அதில் சொல்லப்பட்ட அத்தனையும் எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லா நிலையினருக்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒன்று, ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்று என்று சொல்வது நிச்சயமாகப் பொருத்தமற்றதாகும். நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் ‘மைனாரிட்டி’ உரிமைகளைப்பற்றி விதிமுறை 30-ல் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விதியின் கீழ் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகிற கருத்துக்கள், இதில்

“ Subject to public order, morality and health, every religious denomination or any section thereof shall have the right—

(a) to establish and maintain institutions for religious and charitable purposes;

(b) to manage its own affairs in matters of religion;

(c) to own and acquire movable and immovable property; and

(d) to administer such property in accordance with law.” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அதில் 28-வது பிரிவில்

“ No religious instruction shall be provided in any educational institution wholly maintained out of State funds.”

என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதில் இரண்டையும் குழப்பிக் கொண்டு கல்வி நிலையங்களை மைனாரிட்டி சார்பில் நடத்துவதாகக் கூறுபவர்கள் அங்கே தங்கள் மதச்சம்பந்தமான கருத்துக்களை மாத்திரம் சொல்லுவதற்கு முழு உரிமை பெற்று விளங்கலாம். அதை மறுப்பதில் பொருள் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் அரசாங்கம் தருகின்ற நிதியை வைத்துக் கொண்டு நடத்துகிற பல காரியங்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் இருக்கிற மைனாரிட்டி ரைட்ஸ்ஸைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நாட்டிலே பல்வேறு விதமான தவறுதல்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றம் அறியும் என்று கருதுகிறேன். ஆர்டிகிள் 291-ல் அதுவும் இந்திய உப கண்டம் சுதந்திரம் பெறுவதற்குமுன் இருந்த மாமன்னர்களுக்கு அப்போது இருந்த கவர்னர் ஜெனரல் அந்த உறுதிமொழிகளைச் சொல்லி அதன்படி அவர்களுக்கு நம்முடைய ‘கன்சாலிடேட் பண்ட் ஆப் இந்தியா’விலிருந்து பிரிவி பர்ஸ் அளிக்க வேண்டும், அந்த அளிப்புத் தொகை மீது எந்தவிதமான வரிகளையும் விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். யார் இந்த நாடு சுதந்திரம் அடையக்கூடாது என்று பல்லாண்டு காலமாக முயற்சித்தார்களோ, யார் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்கு அடிகோலி அது என்றென்றும் நிரந்தரமாக இருக்க

21st October 1971] [திரு. கே. அறிவழகன்]

வழி வகுத்தார்களோ, அவர்களுக்கு நிதி உதவி தர வேண்டும் என்பது 1947-48-ல் இருந்த அரசியல் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டுமானால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கலாம். இன்றைய தினம் வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் மன்னர்கள் என்பவர்கள் ஏதோ காட்சிப் பொருள்கள் போன்று ஆகிவிட்டார்கள். கிராம்வெல் காலத்தில் செய்ததுபோல, அவர்களுடைய தலைகளையெல்லாம் வெட்டி வீழ்த்த வேண்டும் என்று சொல்லாவிட்டாலும், மக்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டுள்ள மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் மன்னர்கள் என்பவர்கள் வரி கொடாமல் பல்வேறு ஏகபோகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வரும் முறையினை இந்திய அரசியல் சட்டம் அனுமதித்தால், அதனை நாம் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? 368-ம் பிரிவை நிச்சயமாக சுப்ரீம்கோர்ட்டு தள்ளிவைத்திருக்கிறது. அடிப்படை உரிமைகளை, ஃபண்ட்மென்டல் ரைட்ஸ் என்று சொல்லப்படும் அந்த அடிப்படை உரிமைகளைப் பாராளுமன்றம் திருத்தக்கூடாது என்று 368-வது பிரிவில் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் இந்த அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றி எழுதும் நேரத்தில், 23, 24-வது பிரிவுகளை எழுத உட்கார்ந்துகொண்ட அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்கள் 'தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளைப் பற்றி எழுதுகிறோம், அதை யாரும் திருத்த வேண்டாம்' என்று அங்கே எழுதிவிட்டு அதற்குப் பிறகு இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்களாக பாராளுமன்றத்திற்கு வந்து கொஞ்ச நாள் அதே வேலைகளைப் பார்த்த காரணத்தினால், தங்களுக்கு அந்த அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று 368-வது பிரிவில் முதலில் சொன்னதற்கு முற்றிலும் முரண்பாடாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். மகிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, வளர்ந்து வரும் சமுதாயம், சோஷலிச சமுதாயமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஏழை எளியவர்களுடைய வாழ்வு வளம் பெற வேண்டும் என்று முனையும்போது, இப்படிப்பட்ட சட்டங்களின் இடையூறுகள் இருந்தால், அவற்றைத் திருத்தி மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். எனவே அவசியம் செய்யப்படவேண்டிய மாற்றங்களாகும். 'டைரெக்டிவ் ப்ரின்சிபிள்ஸ்' என்பதை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாகத் தமிழில் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவற்றை 'கொள்கை நெறிக் கோட்பாடு' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இக் கொள்கை நெறிக் கோட்பாட்டில் நமது அரசியல் சட்டத்தில் நாட்டிலுள்ள அனைத்துச் சிறுவர்களுக்கும், அதாவது 14 வயது வரையிலுள்ள அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி அளித்திடல் வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோட்பாட்டை நிறைவேற்ற முடியாத இந்திய அரசியல் சட்டம் இத்தகைய மிக உயர்ந்த கோட்பாட்டை நிறைவேற்றித் தருவதற்கான நிதி வசதிகளை மாநிலங்களுக்கு அளித்திட முன்வராத நிலையில், மன்னர்களுடைய சொத்துரிமைகளை மட்டும் பாதுகாப்பதற்காக அரசியல் சட்டம் பயன்படக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட சொத்துரிமைகளை நிலைநாட்டிக்கொண்டு அவற்றின்மூலம்

[திரு. கே. அறிவழகன்] [21st October 1971]

மற்றவர்களைச் சுரண்டிக் கொழுப்பதற்கான நிலைகளை மேன்மேலும் வளர்க்கும் வகையில் அரசியல் திருத்தங்களை எதிர்ப்பவர்கள் எங்கும் இருக்கின்றார்கள். உலகில் எந்த நாடாக இருந்தாலும் அது ஸ்விடன் நாடாக இருந்தாலும் எவ்வளவு வளாச்சியுள்ள நாடானாலும், மக்களின் வருமானத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போக்குவதற்கு அனைவரும் முனைந்து நிற்கும் காலத்தில் மன்னர்கள் மான்யம் ஒழிக்கப்படலாகாது அவர்களுடைய சொத்துரிமைகள் இருத்தல் வேண்டும் என்று சொல்லுவதெல்லாம் வேகமாக மாறிவரும் காலத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் முற்றிலும் முரணானதாகும் எனவே இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு ஏற்ற இந்த அரசியல் திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்று அதற்கான வழிவகுக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறி இதை நான் நிச்சயமாக ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லி அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் மிகவும் விறு விறுப்பாகவும் உணர்ச்சிபூர்வமாகவும் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய பேச்சுக்கு முன்பு இன்று ஆங்கிலத்திலேயே பேசலாம் என்று வந்த எனக்கு அவர் பேசியதற்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டுமானால் தமிழிலேயே பேசவேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்தேன்.

முதன்முதலாக அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். 'கடந்த 25 ஆண்டுகளாக நாட்டின் ஏழை, ஏழையாகவே இருக்கின்றான் ; பட்டினி கிடந்துகொண்டு இருக்கின்றான்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அப்படிக் குறிப்பிட்டதற்கு நன்றி. ஏன் என்றால் இந்த 25 ஆண்டுகளாக ஏழை ஏழையாகவே இருக்கின்றான் என்று சொன்னால் அதற்கு யார் காரணம் என்று சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு 23 முறைகள் திருத்தங்களையும் பல முன்னேற்றமான திட்டங்களை யெல்லாம் கொண்டுவந்திருந்தும் சுதந்திரம் பெற்ற 25 ஆண்டுகள் கழித்தும் ஏழை ஏழையாகவே இருக்கின்றான் என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் ஏதோ நாட்டில் உள்ளவர்கள் சிலர் தடை போட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்பதுபோல் அவர்கள் ஒரு அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னார்கள். இதை எல்லோரும் எல்லா சமயத்திலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் பாங்குகளை தேசியமயமாக்குவதற்கு முன்பும் இதைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள். 'நாட்டிலுள்ள பெரும் வங்கிகளை ஒரு சிலர் தங்கள் கையில், ஏக போகமாக வைத்துக்கொண்டு மக்களைச் சுரண்டுகின்றார்கள், இவற்றை தேசியமயமாக்கிவிட்டால் குறைகள் எல்லாம் தீர்ந்து போய்விடும்' என்று பேசினார்கள். இப்போது பாங்கிகள் எப்படி வேலை செய்கின்றன என்பதைப் பார்க்க ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'தேசிய உடைமையாக்கப்பட்ட பிறகு

21st October 1971] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நாட்டு மக்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை' என்று சொல்லுகின்றார்கள். இது போன்றுதான் நிலத்திற்காலை உச்சவரம்பு கொண்டுவருவதற்கு முன்பும் சொன்னார்கள், பின்பும் 'பலன் ஏதும் ஏற்படவில்லை' என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே ஏழ்மையைப் போக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வந்த நடவடிக்கைகள் குறைபாடுகள் உள்ளனவா என்றும் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக மத்திய அரசு கொண்டிருந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகள் காரணமாக நாட்டில் ஏழ்மை நிலை பெருகியிருக்கிறதா என்றும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். யாரோ இந்த முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கின்றார்கள் என்று, அரசால் செய்ய முடியாத நேரத்தில் மற்றவர்கள் மீது பழிபோடுவது போல, திருடிக்கொண்டு ஓடுகின்றவனே 'அதோ திருடன். அதோ திருடன்', என்று ஓடுவதுபோல், தங்களால் முடியாததை பிறர் மீது பழிபோட்டு மக்களை ஏமாற்றுகின்றார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். 'இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் வரவேண்டும் என்று விரும்பித்தான் நாட்டு மக்கள் தங்களுக்கு வாக்களித்தார்கள்' என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் கூறுகின்றதைப் பார்க்கும்போது நாட்டில் கடந்த 25 ஆண்டு காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டிய முன்னேற்றங்கள் ஏற்படாமல் போனதற்குக் காரணம் 'என்னைப் போன்றவர்கள் தடையாக இருப்பதால்தான்' என்று பொருள்படப் பேசினார்கள். அவர்கள் ஒன்றை மறந்துவிட்டார்கள், நான் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றேன், ஆளும் கட்சியில் இல்லை என்பதை. நான் ஆளும் கட்சியில் இருந்திருந்தால் . . .

மிஸ்டர் சேர்மன்: ஆளும் கட்சியில் இருந்திருந்தால் அப்படிச் செய்வார்கள் என்று கூறுகின்றார்களா?

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: இல்லை. ஆளுங்கட்சியில் இருந்திருந்தால், இப்படித் தயங்கித் தயங்கிச் செய்கின்றதை விட்டு விட்டு ஒரேயடியாகச் செய்யச் சொல்லியிருப்பேன். ஆனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் என்னைவிட சற்று அதிகமான அளவிற்கு ஜனநாயகப் பற்று கொண்டுள்ள காரணத்தினால் சற்று மெல்லப் போகின்றார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே நண்பர் திரு. சாமிநாதன் அவர்கள், காரியங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஆதரிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் ஆளும் கட்சியில் இல்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள், மக்களுடைய நல்ல காலம்தான் அவர்கள் ஆளும் கட்சியாக வரவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st October 1971]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் உச்சவரம்புச் சட்டம் 1962-லேயே கொண்டு வந்தார்களே, ஏழை மக்கள் ஏன் வாழவில்லை என்று கேட்டார்கள். 1962-ல் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுங்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் கொண்டுவந்த அந்த சட்டத்தின்படி மிகுந்துள்ள உபரிநிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாதிருந்த வழக்குகள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் முடிவுற்று, நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கின்றது. உபரியாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் யார் என்று புரிந்து கொள்ளலாம். இடையூறுகள் உள்ள நந்திகளைத்தான் நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 'சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நீதி மன்றங்களுக்குப் போனார்கள், எனவேதான் உபரி நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை' என்று சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட சட்டங்களுக்குப் பிறகு, உபரி நிலங்கள் என்று சொல்லப்பட்டவற்றில் 40 சதவிகித நிலமேனும் இதுவரை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்குமா என்பது சந்தேகம். இப்படி எடுக்கப் படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தரப்பில் உள்ள சில அதிகாரிகளே என்று நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருவருக்கு 200 வேலி நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதிலே ஒரு வேலி தகராறுக்குரியதாகிவிட்ட காரணத்தினால், அதுபற்றி மட்டும் வழக்குமன்றத்திற்குப் போய் விட்டால், அதன் காரணமாக மீதமுள்ள 199 வேலி நிலத்தைப்பற்றியும் ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறதைப் பார்க்கிறோம். இப்படிக்கடந்த 25 ஆண்டு காலமாக ஏழை மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் வகையில் பல 'சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தும் அவர்கள் வாழ்வு வளம் பெறவில்லையென்றாலும் அதே நேரத்தில் ஒரு சிலருடைய பணக்காரத் தன்மை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது என்றாலும் அதற்கு அரசே காரணமாகும். நான் ஒரு கணக்குச் சொல்வேன். 1961-ல் 21.55 கோடியாக இருந்த படிப்பின்மை 1971-ல் 31 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே கடந்த 25 ஆண்டுகளில் நாம் போட்ட பலவிதமான சட்டங்களும் திட்டங்களும்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தச் சட்டங்களிலே பண்ணையாள் சட்டத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாமா ?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பண்ணையாள் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அண்மையில் சிம்லாவில் நடந்த அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இன்று திட்ட அமைச்சராக உள்ள திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள், கடந்த பல திட்டங்களால் நாட்டில் ஏழ்மைதான் அதிகரித்திருக்கிறது என்று. எனவே நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு யாரோ தடைக் கற்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற வாதத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாதது மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசு கொண்டிருக்கிற

21st October 1971, [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கிட்டங்களுக்காக இந்த அடிப்படைத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவோமானால் நாட்டின் நிலை இன்னும் மோசமாகப் போகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் இரண்டாவதாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு பெரும் பான்மை மக்கள் வாக்களித்து அதன் காரணமாக இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை மக்கள் பிரதிநிதிகள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றார்கள். அந்த வாதத்தை எடுக்க வேண்டாமென்று இருந்தேன். அவர் சொன்னதால் சொல்கிறேன். இன்றைய தினம் இந்திரா காந்தி கட்சிக்குக் கிடைத்தவை வாக்காளர்களின் மொத்தத் தொகையில், மொத்த வாக்குகளில் நான்கில் ஒரு பங்கே யாகும். இந்த நாட்டு மக்களில் 41 சதவிகிதத்தினர்தான் தேர்தலிலேயே வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அதை “மாசிவ் மான்டேட்” பெரும்பான்மையான வாக்குகளால் வந்தோம் என்று சொல்வது எவ்வளவு தூரம் சரியானது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாட்டிலுள்ள ஒட்டுப் போடக்கூடிய மக்கள் தொகையிலே நான்கில் ஒரு பங்கு ஒட்டுப் பெற்று வந்தவர்கள், பெரும்பான்மையான பலத்தில் வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது சரியற்றது, ஆராய்ச்சிக்குரியது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது இந்த அரசியல் சட்டப்படிதான் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்று இருப்பதை, மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய முறையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவரவர்களே, வாக்குச் சாவடிக்குப் போய் ஒட்டுப் போட்ட மக்களில் எத்தனை சதவீதத்தினர் இந்திரா காந்திக்கு ஒட்டுப் போட்டார்கள் என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் மொத்த வாக்காளர்களில் நான்கில் ஒருவர் என்று கணக்கு கூறுகிறது. நான் தனிக் குறிப்புகளை எடுத்து வரவில்லை, வேண்டுமானால் பிறகு தெரிவிக்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : தேர்தல் கமிஷனரைக் குற்றம் சொல்லக் கூடாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் தேர்தல் கமிஷனரைக் குறை சொல்லவில்லை. எவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்ற கணக்கு அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். தேர்தல் கமிஷனைச் சொல்லத் தயாராயில்லை என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st October 1971]

ஆறுமுகசாமி அவர்கள் புதிய தலைமுறை, பழைய தலைமுறை என்றும், 'அரசியல் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும்' என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இதை அவர்கள் புதிதாகச் சொல்லவில்லை. அவர்களது தலைவராக இருந்த நாத்பாய் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில் அப்போது இதற்காக ஒரு இணைக் குழுவை அமைத்தார்கள். 45 பேர்கள் கொண்டது அக் குழு. குழுவில் இருந்தவர்கள், இந்த அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றி மிகவும் எச்சரிக்கையாகத் திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அது மட்டும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. இப்படி அடிப்படைத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகிறபோது, மாநிலங்கள் அவ்வளவையும் கலந்தாலோசித்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். மார்க்சிஸ்டு கட்சி திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் இத் திருத்தத்தின் மீது பாராளுமன்றத்தில் விறுவிறப்பாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசுகிறபோது புதிய தலைமுறை இப்படித்தான் செய்யவேண்டுமென்று பழைய தலைமுறை பணயம் வைக்கமுடியுமா என்று கேட்டு, அந்தந்த தலைமுறையினர் எதை மாற்றவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அதற்கு உரிமை வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வாதத்தை வழங்கி இந்தத் திருத்தம் வந்த பிறகு அதற்கும் ஒரு திருத்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தார்கள். அது எவ்வளவு முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தம்:

"Provided that Parliament shall not make any provision abridging the right of freedom of speech and expression, right to assemble, right to form associations or unions and right to personal liberty" ..

எதையும் மாற்றலாம் என்று சொல்பவர்கள், வருங்காலத்தில் உள்ள மக்களுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று வாதாடுபவர்கள், எல்லாவற்றையும் மாற்ற ஒப்புக்கொண்டிருப்பார்களானால் அதை அனுமதிக்க முடியும். அதை விட்டு விட்டு. . .

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, இதேபோன்ற திருத்தத்தை எங்கள் தலைவர் கோரே சாப் அவர்கள் கொண்டுவந்து பேசினார்கள். மார்க்சிஸ்டு தலைவர் திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் பேசினார்கள் என்று நண்பர் அவர்கள் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால் இதிலே விஷயம் என்னவென்றால் எல்லோரும் இந்த 368-வது பிரிவின் கீழ் அதிகாரம் வேண்டும், நாடாளுமன்றத்திற்கு சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கு ஏற்ற அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்றார்கள், ஏ. கே. கோபாலன் உட்பட.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அவர்களுடைய தலைவரவர்களே. இந்தக் கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நன்றி. எதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் புதிய தலைமுறைக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், யார் அரசியல் சட்டம்

21.1 (October 1971) [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அப்படியே இருப்பது தவறு என்றும் கருதுகிறார்களோ, அவர்களே அரசியல் சட்டத்தில் சில பகுதிகளை மாறுதல் செய்யக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி அப்பயர் போன்ற பழைய தலைமுறையினர் செய்த அரசியல் சட்டத்தில் மாறுதல் செய்ய புதிய தலைமுறையினருக்கு உரிமை வேண்டுமென்பவர்கள், அவர்கள் செய்த அடிப்படை உரிமைகள் சிலவற்றை இன்றைய தினம் மாற்றக்கூடாது என்று சொன்னால், புதிய தலைமுறைக்கு என்ன மதிப்பு கொடுக்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : நண்பர் அவர்கள் அடிப்படை உரிமை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். “நேசரல் ரைட்ஸ்” இயற்கையான உரிமை என்றால், ஓரளவிற்கு சொத்து சேர்த்துக் கொள்வது, கூட்டம் போடுவது, மனிதன் வாழ வேலை கேட்பது, வேலை செய்வது, பெண்டி பிள்ளைகளோடு வாழ்வது இவைகளை இயற்கை உரிமைகள், “நேசரல் ரைட்ஸ்” என்கிறோம். சொத்து சேர்த்து அதிகம் திரட்டி வைத்துக் கொள்வது ஒருபோதும் இயற்கையான உரிமையாக, “ஃபண்டமெண்டல் ரைடாக” இருக்க முடியாது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றிய இரண்டு பகுதிகளில், அவர்கள் சொல்வது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கிறது. இயற்கையான உரிமைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். “பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ்” அதாவது அடிப்படை உரிமையில் சொத்துரிமை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்தில் எல்லா உரிமைகளையும் இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். யூனியன் வைக்கிற உரிமை முதலிய மற்ற உரிமைகள் எல்லாவற்றையும் இழக்கவேண்டிய வரும். இந்தத் திருத்தம் முழு மனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால், இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன், தனிப்பட்ட மனிதனுடைய பிரத்யேக உரிமைகளுக்கும், “நேசரல் ரைட்ஸ்” என்கிறார்களே அதற்கும் முடிவு கட்ட வேண்டும். இதே சமயத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிப்படை உரிமை, இயற்கையான உரிமை என்று சொல்கிறார்களே, இது என்ன இயற்கை உரிமைகள் என்பதை அவர்கள் விளக்க வேண்டும். இன்றையதினம் பேச்சுரிமை இயற்கையான உரிமை என்று சொல்லுகிறவர்கள் விசாரணையின்றி சிறையில் அடைக்கப்பட்ட கூடாது, யூனியன்களுக்கு உரிமை வேண்டும் என்று சொல்லி அவற்றைச் சட்டத்தில் நிரந்தரமாக வைக்கவேண்டுமென்று சொல்வார்களானால் வருகிற பாரம்பரியத்திற்கு இன்று சட்டத்தைப்போட்டு அந்தச் சட்டம் அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர்கள் மாற்றக்கூடாது என்றும் சொல்வது எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் வாதத்திற்குப் பொருத்தமானது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இது உங்களுடைய முதல் வாதத்திற்கு விரோதமாக முடியாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக அவர்கள் சொன்னார்கள்.

[21st October 1971]

திரு. கே. அறிவுமுகன் : தலைவரவர்களே, திருத்தம் 368-வது பிரிவை மாத்திரம் திருத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறது. எந்த அரசியல் சட்டமும் இல்லாமல் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் மக்களுக்கு எல்லா உரிமைகளையும் வழங்கியிருக்கிறதை நண்பர் அறிவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN : They have an unwritten Constitution.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நம் நாட்டினுடைய உரிமைகளுக்கும், அரசியல் சட்டத்திற்கும் அவர்கள் உரிமைகளுக்கும் அரசியல் சட்டத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. தலைவரவர்களே சொன்னார்கள், அங்கு எழுதப்படாத அரசியல் சட்டம் என்று. அங்கே எழுதப்படாத நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கே பாராளுமன்றம் உச்சமானது (Sovereign) அப்படி அங்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் வரையில் நம் நாட்டில் அரசியல் சட்டமே உச்சமானது. வேறு அரசியல் சட்ட அடிப்படையில் கூடுப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அவர்களுக்கும் நமக்கும் தாரதம்மியம் அதிகம் என்பது ஒன்று. அவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற உரிமைகள் பாரம்பரியத்தில் வந்தவை. பாரம்பரியமாக ஆண்டாண்டு காலமாக வந்த உரிமைகள். இவைகளையெல்லாம் பார்க்கிற போது அங்கே இருக்கிறதே, இங்கே இல்லையே என்றால் ஏணி வைத் தால்கூட எட்டுமா? நாம் அரசியல் சட்ட விஷயங்களில் அமெரிக்க அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆறுமுகசாமி சொத்துரிமையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சொத்துரிமையைப்பற்றிப் பேசவில்லை. சொத்துரிமையை எடுத்துக் கொண்டு போவதைப்பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. சொத்துரிமை அடிப்படை உரிமையா என்று கேட்டார்கள். சோவியத் ரஷ்யாவிலுடைய அரசியல் சட்டத்தில் வேண்டுமானால் புத்தகத்தை எடுத்து வருகிறேன்—சொத்துரிமை ஒரு உரிமையாகவே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சொன்னதால் இது என் கவனத்திற்கு வந்தது. சோவியத் ரஷ்யாவில் சொத்துரிமையை அடிப்படை உரிமையாக வைத்திருக்கிறபோது நம் நாட்டில் வைத்திருப்பது பிற்போக்குத் தனமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : சொத்துரிமையை வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்பதல்ல நான் கூறுவது. சொத்துரிமை என்று சொன்னால் நான் எதை சொத்து என்று பார்க்கிறேனோ அதை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொத்து என்று பார்ப்பதில்லை. நான் சொத்து என்று சொன்னால் உழைத்துச் சம்பாதிக்கிற பணத்தை வருவாயை, அதன்மூலம் பெற்றிருக்கிற வீடு, தோட்டம், தரவு என்று சிறிய அளவிலே இருந்தால் அதைச் சொல்கிறேன். என்னுடைய சொத்து பிறருடைய சொத்தை அபகரிப்பதாக இருக்கக்கூடாது. என்னுடைய சுதந்திரம் பிறருடைய சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாக இருக்கக்கூடாது. ஆகையினால்தான் நான்

21st October 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

சொல்கிறேன். இங்கே தங்களுடைய சொத்துக்களின் மூலமாக பிறர் சொத்தைக் களவாடுகிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். நான் சொத்துரிமை வேண்டாம் என்று சொல்லவேயில்லை. நான் சொத்துரிமை வேண்டுமென்று சொல்வது, சொத்துரிமை இல்லாதவர்களை சொத்துள்ளவர்களாக ஆக்குவது, முதலாளித்துவ சமூகம் சொல்வது வேறு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போது வைத்திருக்கிற 24-வது திருத்தத்திற்கும் சொத்து உரிமைக்கும் சம்பந்தமில்லை. 25-வது திருத்தத்திலும் சொத்துரிமை கூடாது என்று சொல்லவில்லை. யாருடைய சொத்தையும் செல்வத்தையும் கேட்காமலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லவில்லை. இந்தத் திருத்தத்தினால் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்பட்டுவிடும் என்று அச்சப்படத் தேவையில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசியதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சொத்து உரிமையே கூடாது என்று வாதித்துக்கொண்டிருந்த நண்பர்கள் சொத்துரிமை வேண்டியதுதான் என்று கூறியதற்காக உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சொத்து என்று சொல்லும்போது எதை அவர்கள் சொத்து என்று சொல்கிறார்கள் என்பதை விளக்கமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். சோனியத் ரஷ்யாவிலேகூட இன்றைக்கு சொத்துரிமை அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள சட்டத்தில் சொத்துரிமை என்பது “உற்பத்தி சாதனங்கள்” அல்லாதவை என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மக்களின் உழைப்பாற்றலை அதன் மூலமாகக் கிடைத்த செல்வத்தைச் சொத்துரிமை என்று சொல்கிறார்கள். பாங்கிகளில் பணம் போட்டு, அப்பணம் சம்பாதித்த உபரி அதாவது அதற்காக வருகிற “இண்டர்ஸ்ட்” வட்டிகூட அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதென்பதை நிரூபிப்பதற்குப்படுகிறேன். உழைக்காமல் வருகிற வட்டிகூட சொத்து என்ற அடிப்படையில் ரஷ்யாவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சொத்துரிமை பறிக்கப்படுகிறபோது இதற்குப் பின்னிலிருக்கிற அடிப்படை உரிமைகள் பலவும் பறிபோய்விடும். கிட்டத்தட்ட 14 அடிப்படை உரிமைகளை நம்முடைய அரசியல் சட்டம் சொல்கிறது. அவற்றை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“Equality before law, right to non-discrimination on grounds of religion, race, caste, sex or place of birth, equality of opportunity in matters of public employment, right against untouchability, right to freedom of speech and expression, freedom to form associations or unions, right to occupation, right to protection under law, right to protection of life and personal liberty, right against arrest and detention, right against exploitation, and prohibition of traffic in human beings and forced labour, right to freedom of conscience and free profession, practice and propagation of religion and constitutional remedies for the enforcement of rights”.

இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் அதிலே ஒன்று பாதிக்கப்படுகிறது.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st October 1971]

நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்களது கட்சி பல தொழிற் சங்கங்களை வைத்திருக்கிறது. அந்தத் தொழிற் சங்கங்களுக்கூட நடத்தக் கூடாது என்று அரசு சொல்லுமானால் அதற்கு அவர்கள் தயாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : பலபேர் சொத்துக்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தத்தான் இந்தத் திருத்தம் வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சொத்து வைத்திருப்பவர்களுக்காக நான் பேசவில்லை. மற்ற அடிப்படை உரிமைகள் பறி போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அடிப்படை உரிமைகள் பறி போகுமானால் நாளைக்கு பூனியன் வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை எப்படி அனுமதிக்கப்படும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதைத்தான் பாராளுமன்றத் திலே, திரு. ஏ. கே. கோபாலன் திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்திலே குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது நம் முன் வந்துள்ள அரசியல் சட்டத் திருத்தம்

“ addition, variation or repeal of any provisions of this Act ” என்ற முறையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதை நண்பர்கள் ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்வோன். நம்முடைய மத்திய அரசு சமீபத்தில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். நம்முடைய உள்நாட்டு அபாயங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு “இண்டர்னல் செக்யூரிடி ஆக்ட்” என்ற சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நம்முடைய மாநிலத்திலே 4 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். உயர்நீதிமன்றத்தினர் அரசாங்கத்தினருக்குச் சொல்லியதின் பேரில் அந்த நான்கு பேரும் விடுதலை செய்யப் பட்டார்கள். இதைப் போன்ற சட்டம் இருக்கிற காரணத்தினால் தான் ஜீவாதார உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு சிறையிலே அடைக்கப் பட்டார்கள். நம் முன் உள்ள மாதிரி ஒரு திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமானால் அவர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போக முடியாது. அடிப்படை உரிமைகளைத் தடுப்பது மக்கள் வாழ்க் கைக்கூரிய இயற்கையான உரிமையை மறுப்பதாகும். மக்களின் உரிமையைக் கெடுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

இதைப்பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே சொல்கிறபோது மாநிலங்களின் அதிகாரங்களில் இது குறுக்கிடாது என்றும் அதைப்பற்றிய பிரச்சினையாக இதை எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் குறிப்பிட்டதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் நம்முடைய உரிமைகள் பறி போகும் என்று கருதத் தேவையில்லை.

21st October 1971]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் கருதுவது, ஏற்கனவே அதிகமான உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் இந்த அவையில் நான் பேசுகிறபோது இந்தத் திருத்தங்களின் மூலமாக நம்முடைய மாநிலங்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னேன். அப்போது ராஜமன்னூர் கமிட்டி அறிக்கையிலே இருப்பதை எடுத்துக்காட்டி 368-க்கோ அல்லது வேறு அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவுக்கோ திருத்தம் வருமானால் அந்தத் திருத்தம் மாநில அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அனுப்பப்பட்டு அவைகளுடைய ஒப்புதல் பெற வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி நம்முடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படலாம் என்று சொன்னேன். அரசியல் சட்டம் திருத்தப் படுமானால் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் முதல் பிரிவில் "India, that is Bharat, shall be a Union of States" என்று எழுதியிருப்பதை நானேய தினம் இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் "India, that is, Bharat shall be state unitary" என்று மாற்றி விடலாம். இன்று அர்ப்படிப்பட்ட மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்றால் 50% மாநிலங்கள் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. நானேக்கே 368-ல் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களுக்கு மாநிலங்களைக் கேட்கவே வேண்டிய தில்லை என்றுகூட நிலைமையை உருவாக்கிவிடக்கூடும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வாதத்திற்காகக் கேட்கிறேன். 50% பேர் ஏற்றுக்கொண்டால் போதும் என்று இருப்பதால் இப்போதும் மாநிலங்களின் ஒப்புதல் பெற வேண்டியதில்லை. எல்லா மாநிலங்களிலும் முதலமைச்சர்கள் ஆளும் கட்சிக்காரர்களாகவே இருந்தால் அவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொண்டால் அப்போதும் இதே நிலைமைதான் ஏற்படும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 50% தேவை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு அது நிறைவேற்றப்படுமானால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தம் வருமானால் அதனால் நமக்கு உள்ள உரிமையும் பாதிக்கப்படும் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்த மாதிரிச் சட்டங்கள் மாநிலங்கள் அவைக்கும் அனுப்பப்பட்டாக வேண்டும் என்று இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் குறிப்பிட்டபடி திருத்தம் வருமானால் அதனால் நம்முடைய மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்ற உரிமைக்கும் பாதிக்கம் ஏற்படும் என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[21st October 1971]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 368-வது பிரிவிலே திருத்தம் கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சில உரிமைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி உரிமைகளை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற வாதத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக வைத்துக் கொள்ளலாம். எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்வதற்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருக்கும் திருத்தத்திற்கும் விவாதத்திற்கும் பொருத்தமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 368-ல் 7-வது ஷெட்யூலில் உள்ள மாநிலங்களின் அதிகாரங்கள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்றால் மாநிலங்களுடைய ஒப்புதலை 50% பேர்களின் சம்மதம் பெற வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுதுள்ள திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் “கான்ஸ்டிடுவென்ட் பவரை” எடுத்துக் கொண்டு எந்தவிதமான மாற்றமும் பின்னர் மாநிலங்களின் அனுமதியின்றி செய்ய முடியும்.

“If the constituent power is conceded to Parliament it would amend the Constitution by omitting a provision or providing that the Constitution might be amended by a simple majority. Thereafter, it might convert the Federation into a Unitary State”.

இதைத்தான் முன்னாள் உச்ச உயர்நீதி மன்ற முதல் நீதிபதியாக இருந்த திரு. சுப்பராவ் அவர்கள் அரசியல் சட்டமன்றத்தைப் போல் பாராளுமன்றம் சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிற அதிகாரத்தைப் பெற்றால் மாநிலங்களின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படும், மாநிலங்களைக் கேட்காமலே சட்டங்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் நான் ஒரு திருத்தம் amendment கொடுத்தேன். அதில் மூன்றாம் பகுதியில் அடிப்படை உரிமைகளுக்கான அத்தியாயத்தில் எந்த மாறுதல் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்றாலும் மாநில அவைகளின் 75 சதவிகிதம் ஒப்புதல் பெறவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். காரணம், அடிப்படை உரிமைகளின் மாறுதல்கள், பாராளுமன்றத்தில் மட்டும் செய்துவிடக்கூடிய காரியமாக இருக்கக்கூடாது. மாநிலங்களின் மக்களை பாதிக்கக்கூடிய காரியம். பாராளுமன்றத்தில் இருப்பவர்கள் மட்டும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் அல்ல. நம்முடைய மாநில அவைகளில் உள்ளவர்களும் மக்கள் பிரதிநிதிகள்தான். இந்தத் திருத்தத்தை யார் முதலில் கொடுத்தார்கள் என்று பார்ப்போமானால் திரு. நாதபை அவர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்தபோது அதன் பேரில் ஒரு ‘இணைக் குழு’ அமைத்தார்கள். அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றிய திருத்தங்கள் வாய்மாவை மாநில அவைகளின் சம்மதத்தின் பெயரில்தான் செய்யவேண்டுமென்று அக் குழுவில் இருந்த 45 உறுப்பினர்களும் ஏகமனதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் பாராளுமன்ற கிராவிட் முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரான திரு. கி. மனோகரன் அவர்களும் துணைத் தலைவர் திரு. இரா. செழியன் அவர்களும் இந்தத் திருத்தத்தை பாராளுமன்றத்தி

21st October 1971] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

லேயே கொடுத்துத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதேபோன்று ராஜமன்னார் கமிட்டியிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் அங்கே கொடுத்ததை நான் திருத்தமாக இங்கே கொடுத்திருக்கிறேன். இந்திரா காங்கிரசார் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையாக இருந்ததால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திருத்தம் நிறைவேற்றவில்லை. நம்முடைய மாநில அவையில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினர் பெரும்பான்மையாக இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் அத் திருத்தம் கொண்டுவந்தால் நாம் நிறைவேற்ற முடியும். பாராளுமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி செய்திருக்கிறது என்றால் நமது முதலமைச்சரையும் கலந்து கொண்டுதான் திருத்தம் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனவே இங்கிருந்து நாம் இந்தச் சிபாரிசை செய்தால் தவறு இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதைத்தான் ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னேன். மாநிலங்களுக்குப் பலவகையான உரிமைகள் வேண்டுமென்று முடிவு எடுத்து, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் நல்ல ஆக்கம் அளித்து அந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதற்குத் திருத்தம் வைக்கலாம். இப்போது வந்திருக்கின்ற இந்தத் திருத்தத்தோடு இதைத் திருத்தமாக இணைத்தால் நிறைவேற்றித் தருகிறோம் என்ற பொறுப்பிலிருந்து நாம் விடுபடுகிறோம். இப்போது இந்தத் திருத்தத்திற்கு மாநில சட்டசபை மேலவை ஒப்புதல் அளிக்கும் போது திருத்தத்தை இணைந்து அனுப்பினால் நாம் அவர்கள் நிறைவேற்றி இருக்கிற திருத்தத்தை ஒத்துக் கொண்டவர்கள் ஆகமாட்டோம். குறுக்கு வழியில் அந்தத் திருத்தத்திற்கு எதிராகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய தாவிவிடும். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன், தனிப்பட்ட முறையில் இதற்குப் பிறகு ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்ற ஒரு நாளில் நாம் அனைவரும் கூடி எல்லாக் கட்சிகளும் மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமைகள் வேண்டும், அதற்குப் பாராளுமன்றத்தில் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று அந்தத் திருத்தத்தை நம் சபையில் சிறப்பாக நிறைவேற்றலாம் என்று மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எதையும் சூடாகச் செய்தால் நல்லது என்றுதான் சொல்கிறேன். ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையை விவாதம் செய்வோம் என்று சொல்லி மூன்று மாதங்கள் ஆகி விட்டன. சந்தர்ப்பங்கள் வருகிறபோது அத்தந்தப் பிரச்சனைகள் சூடாக இருக்கின்றன. இப்போது எடுக்காமல் இருந்தால் நல்லது என்ற சூழ்நிலை பின்னால் வரலாம். இன்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தால் இதோடு சேர்க்காவிட்டாலும் அரசாங்கத்தின் தனித் தீர்மானமாகக் கொண்டு வரலாம். அதையும் சேர்த்து அனுப்புவதற்கு நமக்கு உரிமை உண்டு. தனிப்பட்ட தீர்மானம் என்று அதற்கு ஒரு நாள் வைத்துச் செய்யவேண்டு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st October 1971]

மென்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் இதை இன்றே செய்யக்கூடும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பூனை போவதற்கு முதலில் வழி அமைத்துக்கொண்டால் பின் குட்டி போக வழி அமையும். குட்டி போவதற்கு வழி அமைத்தால் பின்னால் பூனை போவதற்கு வழி அமையாது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்திற்கு அங்கத்தினர் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எங்கள் ஒத்துழைப்பு உண்டு. இந்தத் திருத்தத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி : மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதில் சுதந்திரக் கட்சியின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with Roc. No. 174146/69-P2, dated the 1st December 1969 in regard to exclusion of Sivagamipuram area in Thuppakudi panchayat in Ambasamudram taluk of Tirunelveli district and inclusion in the Lynchankattalai panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 2. Notification issued with Roc. No. 183037/69-P1, dated the 2nd March 1970 in regard to exclusion of Chookankollai village from the existing Sathapady panchayat in Chidambaram taluk of South Arcot district for constitution into a separate panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 3. Notification issued with Roc. No. 61175/69-E3, dated the 4th July 1969 in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 relating to building regulations in the entire area of Authoor Town Panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 4. Notification issued with Roc. No. 201943/69-E3, dated the 4th March 1970 in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to the entire area of Neikarapatti Town Panchayat of Madurai District with effect from 1st April 1970. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]